

[Alvilda Larsen.]

Aabningstider for de forskellige Butikker, men nogle lukker Kl. 17 alle Dage, andre Kl. 17,30 alle Dage, og ikke alle har aabent til Kl. 20 om Fredagen, men det er ogsaa saadan, at den enkelte Butik har forskellige Lukketider: den ene Fredag holdes aabent til Kl. 17 eller Kl. 17,30, den næste Fredag til Kl. 19 og den 3die Fredag maaske til Kl. 20. Det er i Øjeblikket ikke muligt for nogen Forbruger at regne med en bestemt Aabningstid, og det medfører selvsagt, at selverhvervende Husmødre, der vil være sikre paa at kunne foretage Indkøbene, maa regne med at foretage dem inden Kl. 17 eller i hvert Fald inden Kl. 17,30 ogsaa om Fredagen. Naar dertil kommer en uretfærdig og uhensigtsmæssig Rationering af Varerne, hvad f. Eks. Kødordningen medfører, ja saa er det givet, at Indkøb af disse Varer hober sig op til en enkelt Dag, og det er derfor Vanskelighederne ved Indkøbene særlig mærkes ved Lørdagslukningen.

De selverhvervende Husmødre kan ikke være tjent med de Aabningstider, vi har i Dag. Naar den midlertidige Lov nu foreslaas forlænget, vil jeg paa mit Partis Vegne henstille til den højtærede Minister at finde en eller anden Udvej til at skabe en Hjemmel for at paabyde de handlende at overholde Tiderne. Det mener jeg absolut man bør gøre, og jeg mener ogsaa, at det er muligt. Jeg henstiller ogsaa indtrængende til den højtærede Minister straks at træffe Forholdsregler imod de handlendes kaotiske Lukkerier.

Anker Lau: Hensynet til Varemangelen og Mangelen paa Arbejdskraft gør det ogsaa efter min Gruppes Mening nødvendigt at forlænge denne Lov. I Længden kan det dog næppe undgaas, at det gode Forhold mellem Forbrugerne og Købmændene vil lide Skade ved, at Forbrugerne kun vanskeligt kan blive betjent paa de Tidspunkter, da det er muligt for dem at gøre deres Indkøb. Jeg er ganske enig i en Række af de Betragtninger, der er fremsat her af andre ærede Talere om de Vanskeligheder, der er for de selverhvervende Kvinder og en lang Række andre Medborgere paa dette Omraade, men de handlendes og Forbrugernes Interesser her maa falde sammen. Jeg vil udtrykke Haabet om, at Udvalget vil finde frem til et Resultat, som er Udtryk for dette. Ud fra disse Betragtninger mener jeg det rigtigt saa snart som muligt at finde frem til holdbare Forhold paa dette Omraade og

er tilfreds med, at Loven, saaledes som den er ændret i det høje Landsting, kun bliver forlænget til 1. Maj. Hermed skal jeg anbefale at stemme for Lovforslaget i den foreliggende Form.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg takker for den Tilslutning, der er givet til det af mig fremsatte Lovforslag, og jeg skal indskrænke mig til at knytte nogle ganske korte Bemærkninger til nogle af de fremsatte Udtalelser.

De ærede Medlemmer, der har haft Ordet, har næsten alle hæftet sig særlig ved det saakaldte Lukkevirvar — derved forstaas den Omstændighed, at ikke alle handlende fuldt ud overholder de Lukketider, som er fastsat i de gældende midlertidige Bestemmelser. Det blev fremhævet over for mig, at Handelsministeriet burde gribe ind over for Lukkevirvaret. Jeg tror nu næppe, at Handelsministeriet har nogen Hjemmel til at gribe ind heroverfor, og føler mig heller ikke overbevist om, at en saadan Hjemmel vil kunne skaffes i det høje Ting. Derimod har jeg den Opfattelse, at Spørgsmaalet om Lukkevirvaret bør løses ved et Samarbejde med de lokale Handelsstandsforeninger, som frivilligt burde tiltræde en saadan Ordning, at de inden for den midlertidige Lukkelovs Grænser kan gennemføre en rimelig Betjening af Forbrugerne. Saafremt Handelsministeriet kan yde sin Medvirken til en saadan Ordningstilvejebringelse, skal det være mig en Glæde at gøre det.

Hvorvidt man i den endelige Lov, der skal blive en Følge af det nedsatte Udvalgs videre Arbejde, skal fastholde de nu-gældende Lukkebestemmelser eller eventuelt skal gaa til en forlænget Aabningstid, er et Spørgsmaal, som der kan rejses adskillig Diskussion om. Jeg tror dog, een Ting er givet: saa længe vi har den Vareknaphed, vi har, kan man ikke antage, at forlængede Aabningstider vil medføre et mindre Lukkevirvar. Det er muligt, at en bedre Rationeringsordning vil lette Situationen, et Forhold, jeg er opmærksom paa. Jeg tror, at der omkring denne Lov kolliderer en Række modstaaende, men ligeberettigede Hensyn, og her har det handelsministerielle Udvalg en Opgave, som skal søges løst inden Udgangen af April næste Aar. Men naturligvis skal Spørgsmaalet forelægges Rigsdagen til Drøftelse, og jeg tror, at det ikke vil være muligt at naa saa vidt i den korte Tid, der er Udvalget beskaaret. Jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at det kan naas, men hvis det ikke